

Een prielvogel, zijn naam was Jos,
verzamelde takjes en zacht mos.
Daarmee bouwde hij een priel -
een heel mooi versierd vogelkasteel.

Het was het priel van zijn dromen.
Laat de vrouwtjes nu maar komen!



Hij legde een bloem op de grond
en keek hoopvol in het rond.



Toen kwam, na heel veel uren,
een vrouwtje, Nanet, bij hem gluren.

'Welkom,' zei deze versier vogel blij.
'Jij bent de perfecte bruid voor mij.
Vind je mij ook leuk misschien?
Wil je mijn prieltje zien?'








Maar Nanet schudde haar kop en zei:
'Een bloem is niet goed genoeg voor mij.'

Jos besloot niet aan te dringen
en ging op zoek naar nog meer mooie dingen.



De volgende dag kwam Nanet er weer aan,
om te kijken wat Jos voor haar had gedaan.

Ze zag een slakkenhuis, een zilveren bel,
een papiertje van een karamel,
en de paarse bloem op de grond.

'Kijk je nou even binnen rond?'

Maar Nanet keek nog steeds niet blij.
'Ik vind het niet echt mooi,' zei zij.



Jos was gekwetst, maar besloot toen
om nog wat beter zijn best te doen.